

Wytyczne CCBE dotyczące Modelu Zagranicznego Konsultanta Prawnego (Status)

Streszczenie

Niniejsze niewiążące Wytyczne opisują Modelowy Status Zagranicznego Konsultanta Prawnego, w tym warunki uzyskania licencji i definicję praktyki prawnej, którą prawnicy z krajów trzecich mogliby wykonywać w państwie członkowskim CCBE. Wytyczne mają na celu zapewnienie pomocy technicznej w odniesieniu do pewnych kwestii, które mogą być uznane za przydatne przez krajowych regulatorów i ustawodawców przy definiowaniu takiego statusu w ich jurysdykcjach. Dokument podzielony jest na trzy części dotyczące warunków uzyskania licencji (Część I), deontologii i dyscypliny (Część II) oraz zakresu praktyki (Część III).

Wstęp

CCBE, uznając, że kompetencje w zakresie określania statusu prawników z krajów trzecich należą do poszczególnych państw, uważa, że pewien poziom zgodności krajowych przepisów dotyczących traktowania prawników z krajów trzecich może być interesujący. Ta wspólna płaszczyzna powinna ograniczać się do ustalenia podstawowych elementów związanych z międzynarodowym świadczeniem usług prawnych oraz w przypadku, gdy prawnik z kraju trzeciego pragnie prowadzić działalność w państwie członkowskim CCBE.

Niniejsze wytyczne mają na celu zapewnienie pomocy technicznej członkom CCBE przy jednoczesnym poszanowaniu kompetencji krajowych w dziedzinie określania statusu prawników z krajów trzecich. Ponadto, wszelkie regulacje musiałyby zostać wdrożone z poszanowaniem obowiązujących zasad Układu Ogólnego w sprawie Handlu Usługami (GATS). Dokument uwzględnia fakt, że sytuacja w każdym kraju jest inna i uznaje, że proponowane zasady można interpretować w sposób elastyczny i w celu włączenia przepisów do systemów krajowych.

W związku z tym, wychodząc od zasad GATS, CCBE opracowało niniejsze niewiążące Wytyczne ustanawiające Modelowy Status Zagranicznego Konsultanta Prawnego (FLC), który obejmuje warunki uzyskania licencji oraz definicję praktyki prawnej, jaką prawnicy z krajów trzecich mogą wykonywać w państwie członkowskim CCBE.

Kwestie poruszone w opracowaniu

Wytyczne mają na celu wyjaśnienie pewnych kwestii, które mogą być uznane za przydatne przez ustawodawców krajowych przy określaniu takiego statusu w ich jurysdykcjach. Pytania te brzmią następująco:

- *Jakie są warunki uznania kwalifikacji uzyskanych przez prawnika z państwa trzeciego?*
- *Jakie są warunki uzyskania licencji prawnika z kraju trzeciego w państwie członkowskim CCBE (CCBE MS)?*
- *Jaki jest/były właściwy/e organ/i i jakie są wymogi proceduralne dotyczące otrzymania wniosku?*

- *Jakich zasad deontologicznych musi przestrzegać prawnik z kraju trzeciego, jeśli jest upoważniony do wykonywania zawodu w państwie przyjmującym? Jak sprawdzić jakość takiej praktyki zawodowej (w razie potrzeby)?*
- *Jakie usługi mogą być świadczone w państwie przyjmującym przez prawnika z kraju trzeciego?*

Słowniczek

Zagraniczny Konsultant Prawny (FLC) = W przeszłości CCBE omawiało definicję i używało terminu Zagraniczny Praktyk Prawny. W niniejszym dokumencie, zamiast tego używa się terminu FLC, jako wskazania czynności, do których wykonywania można być upoważnionym, mając na uwadze, że systemy krajowe mogą używać dowolnego innego terminu.

FLC jest uznawane przez kraj przyjmujący na podstawie Art. VII GATS pod warunkiem, że jest członkiem porównywalnej niezależnej regulowanej Izby Adwokackiej z Kodeksem Postępowania zgodnym z Kodeksem Postępowania CCBE i jego organizacji członkowskich oraz posiada wystarczające i porównywalne wykształcenie i/lub doświadczenie, spełnia określone wymagania, otrzymał licencje lub certyfikaty w swoim kraju macierzystym.

Kraj macierzysty/Państwo macierzyste = kraj, który wydał tytuł/kwalifikacje do wykonywania działalności prawnika.

Kraj/ Państwo przyjmujące = kraj, w którym prawnik z kraju trzeciego chce się zarejestrować jako FLC.

Część I

Pytania prejudycjalne

- *Jakie są warunki uznania kwalifikacji uzyskanych przez prawnika z kraju trzeciego?*
- *Jakie są warunki uzyskania licencji prawnika z kraju trzeciego w państwie członkowskim CCBE?*
- *Jaki jest/były właściwy/e organ/i i jakie wymogi proceduralne należy spełnić w celu otrzymania wniosku?*

1. Regulacja ogólna

Może być upoważniona do wykonywania zawodu w danej jurysdykcji jako FLC osoba, która nie jest obywatelem danego kraju i/lub nie posiada kwalifikacji prawnika w kraju, którego adwokatura jest pełnoprawnym członkiem lub członkiem stowarzyszonym CCBE i:

OPCJE

- Zasada ta została opracowana w oparciu o założenie, że licencja tymczasowa lub stała podlegają tym samym warunkom.
- W takim przypadku można ustanowić inne warunki, na przykład stosując łżejsze warunki dla licencji tymczasowych lub doraźnych.

A) jest prawnikiem zgodnie z prawem swojego kraju pochodzenia, który jest członkiem Światowej Organizacji Handlu

To pierwsze kryterium opiera się na zasadzie uznawania kwalifikacji uzyskanych w państwach członkowskich WTO. Takie podejście pozwala na powiązanie statusu FLC ze statusem omawianym na poziomie GATS/WTO.

OPCJE

- Jest prawnikiem zgodnie z prawem swojego kraju pochodzenia, który ma umowę o wolnym handlu z krajem przyjmującym.
- Jest prawnikiem zgodnie z prawem swojego kraju macierzystego.

B) jest prawnikiem kraju, który stosuje podobne prawa do prawników (kraju przyjmującego/państwa) na zasadzie wzajemności

Wzajemność można uznać za warunek konieczny, co jest zgodne z zasadami GATS/WTO.

OPCJA

- Kraje mogą nie wymagać wzajemności.

C) jest regularnie wpisana jako prawnik do rejestru zawodowego w swoim kraju pochodzenia.

Warunek ten wymaga, aby osoba wnioskująca o rejestrację jako FLC była aktualnie prawnikiem w kraju macierzystym, spełniającym wszystkie ustanowione tam warunki.

Adwokat powinien być w stanie przedstawić certyfikat potwierdzający jego rejestrację.

W związku z tym adwokaci kraju przyjmującego mogą rozważyć nawiązanie kontaktu z adwokatą kraju pochodzenia, jeśli uznają to za stosowne.

W przypadku, gdy kraj pochodzenia nie wymaga rejestracji adwokata, państwo przyjmujące może zażądać innych dowodów w celu udowodnienia kwalifikacji adwokata.

Warunek ten może być rozpatrywany z innej perspektywy w przypadku, gdy dana osoba nie jest już prawnikiem z określonych powodów, które są sprzeczne z rządami prawa i/lub zasadami praw podstawowych (np. naruszenie praw człowieka itp.).

Należy wziąć pod uwagę indywidualną sytuację prawnika, mając na uwadze, że prawnicy mogą na przykład ponosić nieuzasadnione koszty w swoim kraju.

W przypadku, gdy kandydat nie jest zarejestrowany jako prawnik z powodów sprzecznych z zasadami praworządności i/lub praw podstawowych, warunek ten można ocenić jako niewiążący.

D) posiada pewne doświadczenie w wykonywaniu zawodu prawnika w kraju pochodzenia lub w innym kraju

Państwo przyjmujące może wymagać od prawnika z kraju trzeciego udowodnienia okresu wcześniejszej praktyki w celu wykazania zdolności do świadczenia usług prawnych jako prawnik. Udowodnienie tego warunku może być trudne. Można jednak zażądać przedstawienia zaświadczenia z adwokatury pochodzenia lub innego elementu, który może być brany pod uwagę przez organ (krajowy).

E) spełnia wymogi etyczne wymagane dla członka adwokatury jurysdykcji (kraj przyjmującego)

Warunek ten może być wymagany w celu zastosowania krajowych wymogów etycznych wymaganych dla zawodu prawnika. W przypadku, gdy pewne cechy osobowościowe w kraju przyjmującym są uznawane za decydujące o byciu prawnikiem, podczas gdy w kraju pochodzenia nie są, warunek ten może być istotny.

Możliwe jest również wymaganie, na przykład, aby kandydat nie był skazany za przestępstwo karne; lub nie był ukarany sankcją dyscyplinarną lub administracyjną, która wykluczałaby go z bycia prawnikiem w kraju przyjmującym.

Inny przykład dotyczy osób w stanie upadłości lub niewypłacalności.

F) wykazuje posiadanie środków wymaganych przez lokalną adwokatwę

Można rozważyć zażądanie, aby wnioskodawca posiadał środki i zdolności wymagane na poziomie krajowym, np. posiadanie lub przystąpienie do biura w celu wykonywania działalności FLC.

OPCJA

- Można uznać, że jest to tylko warunek do wykazania w przyszłości. Można na przykład przewidzieć, że jeśli FLC nie wypełni tego obowiązku w ciągu trzech/ lub więcej miesięcy od przyjęcia, kwalifikacja zostaje cofnięta/zawieszona.

G) wykazuje wystarczającą znajomość języka narodowego

OPCJE

- Wystarczająca znajomość języka lokalnego może być wymagana w zależności od sprawy.
- Wymóg znajomości języka może być powiązany z zasadą wzajemności.

- Wymóg ten może zostać pominięty.

2. Wniosek

Wniosek o przyznanie statusu FLC należy złożyć do

W niektórych państwach rejestr FLC jest prowadzony na szczeblu lokalnym, w innych przez krajową advokaturę lub odpowiedni właściwy organ. Należy to określić, aby wskazać advokaturę, do której należy złożyć wniosek.

Wniosek obejmuje złożenie następujących dokumentów. Lista ta ma charakter orientacyjny.

A) Pisemny wniosek.

B) Zaświadczenie wykazujące uprawnienie do świadczenia usług prawnych w charakterze adwokata w kraju pochodzenia wnioskodawcy.
kraj pochodzenia.

C) Pisemny dowód wskazujący, że wnioskodawca jest obecnie zarejestrowany w advokaturze kraju

kraj pochodzenia od co najmniej 3 lat. Liczba lat ma charakter orientacyjny/opcjonalny.

D) Dowód, że w kraju pochodzenia istnieje wzajemność w uznawaniu praktyki prawnika z kraju przyjmującego.

E) Dokumentacja potwierdzająca brak wyroków skazujących i sankcji dyscyplinarnych lub innych warunków sprzecznych z prawem krajowym (np. upadłość); informacja dla adwokata o wszelkich toczących się postępowaniach.

F) Dokumentacja potwierdzająca sposób wykonywania działalności FLC (biuro, telefon, funkcjonująca skrzynka poczty elektronicznej, oraz wszelkie inne środki umożliwiające dalszą komunikację z Advokaturą, zgodnie z przepisami krajowymi).
Advokaturą, zgodnie z przepisami krajowymi).

G) Dowód ubezpieczenia zawodowego obejmującego działalność jako FLC w jurysdykcji krajowej.

H) Oświadczenie, że komunikacja z właściwym organem będzie prowadzona w języku krajowym lub w innych językach, jeżeli zostaną one zaakceptowane przez advokaturę.

OPCJE

- Może się zdarzyć, że niektóre dokumenty/świadczenia są weryfikowane przez władze publiczne kraju przyjmującego, takie jak Ministerstwo Sprawiedliwości, Ministerstwo Spraw Zagranicznych lub Ministerstwo Spraw Wewnętrznych (np.: dokumenty dotyczące punktów B, C, E). Często ministerstwa te weryfikują również warunki wzajemności z państwem trzecim (punkt D). W takim przypadku właściwy krajowy lub lokalny Bar musi po prostu uzyskać potwierdzenie od właściwych władz publicznych w kraju przyjmującym. Może się zdarzyć, że zostanie wskazany właściwy organ, który ma otrzymać wniosek o poświadczenie odpowiedniego statusu w państwie przyjmującym.

- Dokumenty te związane są z punktami podanymi powyżej w Zasadzie 1. W przypadku, gdy niektóre wymagania zostaną pominięte, można usunąć odpowiednią/odpowiednią dokumentację wymaganą na podstawie zasady 2.
- Inne elementy mogą być dodane zgodnie z wymaganiami krajowymi.

2. Specjalna sekcja rejestru prawników / specjalny rejestr FLC

FLC jest zarejestrowane pod adresem

Może się zdarzyć, że FLC nie jest zarejestrowana w rejestrze prawników (np. w specjalnej sekcji tego rejestru), ale w innym specjalnym rejestrze, który może być prowadzony przez organ inny niż krajowa lub lokalna izba adwokacka. Informacje te są podawane do wiadomości publicznej.

Ponadto, jak stwierdzono w Regule 2, w niektórych państwach rejestr FLC jest prowadzony na poziomie lokalnym, w innych przez krajową adwokatę. Informacja ta powinna zostać określona.

Każde FLC wykonuje i składa w adwokatę państwa przyjmującego pisemne zobowiązanie do powiadamiania adwokatury państwa przyjmującego o:

- A) każdej zmianie lub jakimkolwiek postępowaniu dotyczącym jego dobrej pozycji jako członka Adwokatury kraju pochodzenia oraz
- B) wszelkich ostatecznych działaniach organu zawodowego lub władzy publicznej nakładających na niego cenzurę dyscyplinarną, zawieszenie lub inną sankcję.

4. Opłata roczna

FLC wnosi opłatę roczną w wysokości ustalonej przez ...

5. Przyjęcie do adwokatury

Jeżeli osoba posiadająca licencję FLC zgodnie z niniejszym wzorem zostanie następnie przyjęta jako adwokat krajowej izby adwokackiej na podstawie zasad regulujących dopuszczenie do zawodu, uznaje się, że status FLC tej osoby został zastąpiony licencją na wykonywanie zawodu adwokata w tej krajowej jurysdykcji.

OPCJA

- Niniejsza zasada może zostać pominięta.

Cześć II

- Jakich zasad deontologicznych musi przestrzegać prawnik z państwa trzeciego, jeśli jest uprawniony do wykonywania zawodu w państwie przyjmującym? Jak sprawdzić jakość takiej praktyki zawodowej (w razie potrzeby)?

6. Prawa i obowiązki – deontologia

Co do zasady, FLC podlega zasadom zawodowym obowiązującym prawników w kraju pochodzenia, który wydał tytuł prawnika.

FLC jest również zobowiązany do przestrzegania zasad deontologicznych i zawodowych, które są nałożone na prawników zarejestrowanych w adwokaturze kraju przyjmującego.

Osoba posiadająca status FLC jest zarejestrowana w adwokaturze kraju przyjmującego, jeśli ma to zastosowanie.

W związku z tym postępowanie zawodowe FLC w kraju przyjmującym regulują zasady deontologiczne adwokatury i/lub zasady ustanowione przez właściwe organy kraju przyjmującego, które w razie konfliktu mają pierwszeństwo przed zasadami deontologicznymi kraju pochodzenia.

W odniesieniu do wspólnego wykonywania zawodu, FLC może wykonywać zawód z zastrzeżeniem przepisów prawa państwa przyjmującego regulujących działalność w stowarzyszeniu z adwokatami lub przedstawicielami innych zawodów, gdy i w zakresie im dozwolonym.

7. Dyscyplina

FLC podlega dyscyplinie zawodowej obowiązującej prawników w jego kraju pochodzenia, który wydał tytuł prawnika.

Ponadto osoba posiadająca status FLC podlega dyscyplinie zawodowej w taki sam sposób i w takim samym zakresie jak członkowie palestry państwa przyjmującego.

OPCJA

- Możliwe jest dodanie zdania przedstawiającego możliwość zażądania od FLC zobowiązania do przestrzegania dyscypliny, przepisów, jurysdykcji i decyzji państwa przyjmującego.

8. Cofnięcie licencji

Jeżeli zostanie stwierdzone, że licencja danej osoby jako FLC na podstawie niniejszych przepisów nie spełnia już wymogów pozwalających jej na zachowanie tytułu, status ten zostanie cofnięty.

Część III

Pytania prejudycjalne

- *Jakie usługi mogą być świadczone w państwie przyjmującym przez prawnika z państwa trzeciego?*

9. Zakres praktyki

FLC musi praktykować w państwie przyjmującym w ramach swoich kwalifikacji w państwie macierzystym.

OPCJE

- Może być możliwe stwierdzenie, że FLC musi praktykować na podstawie kwalifikacji FLC, określając tytuł państwa pochodzenia.
- Ponadto, można zażądać, aby FLC przetłumaczyło na język kraju przyjmującego tytuł kraju pochodzenia.

FLC jest uprawnione do świadczenia usług doradztwa prawnego wyłącznie w zakresie prawa kraju, w którym uzyskało kwalifikacje zawodowe, i/lub w zakresie międzynarodowego prawa publicznego (z wyłączeniem prawa państwa przyjmującego oraz, w przypadku państw członkowskich UE, prawa Unii Europejskiej).

OPCJE

- Możliwe są dalsze opcje, ale zawsze z uwzględnieniem ograniczeń GATS-WTO.
- W UE nie ma możliwości zastosowania do FLC dyrektyw UE dotyczących wewnętrznego rynku usług, kwalifikacji i przedsiębiorczości.
- Krajowe przepisy określające, jakie są zastrzeżone czynności dla prawników z kraju przyjmującego, mogą zapewnić FLC dalsze możliwości praktykowania prawa kraju przyjmującego.

W związku z tym osoba, która uzyskała status FLC zgodnie z tymi przepisami, może świadczyć usługi prawne w państwie przyjmującym, ale nie jest uznawana za dopuszczoną do wykonywania zawodu prawnika w tej jurysdykcji ani w żaden sposób nie podaje się za członka adwokatury tej jurysdykcji.

OPCJE

Można wymienić kilka innych ograniczeń, takich jak np:

- Występowanie jako prawnik w imieniu innej osoby w jakimkolwiek sądzie. FLC nie ma prawa reprezentować nikogo w sądzie i przed władzami administracyjnymi, z wyjątkiem sytuacji, w których nie istnieje wymóg reprezentacji przez adwokata.
- Doradzać w zakresie prawa kraju przyjmującego (oraz prawa UE).
- Przygotowanie wszelkich instrumentów obejmujących przeniesienie lub rejestrację tytułu prawnego do nieruchomości położonej w kraju przyjmującym (model amerykański).
- Przygotować: 1) testamentów lub aktów powierniczych obejmujących rozdysponowanie - na wypadek śmierci - jakiejkolwiek nieruchomości znajdującej się i będącej własnością rezydenta kraju przyjmującego, 2) wszelkich instrumentów odnoszących się do administracji majątku osoby zmarłej w kraju przyjmującym (Model amerykański).

- Sporządzenie jakiegokolwiek dokumentu odnoszącego się do stosunków małżeńskich lub rodzicielskich, praw lub obowiązków rezydenta kraju przyjmującego, lub do opieki nad dziećmi takiego rezydenta (Model USA).